

αὐτὸν χρεωστεῖς τὰς τέχνας, καὶ τὸν πλοῦτον, ὃν ἔχεις, καὶ τόσα φυσικὰ προϊόντα χρήσιμα εἰς τὰς χρεῖας σου, καὶ τὴν ἀφθονίαν τῶν ἀγαθῶν παντὸς εἶδους· ἐξέτασον πάντα τὰ κτίσματα, καὶ ἀφοῦ παρατηρήσης τὰ προτερήματα αὐτῶν, θέλεις εὐρεῖ ὅτι τὰ σὰ εἶναι ἔτι πολυτιμότερα. Θεώρησον προσεκτικῶς πῶς ἐφέρθη πρὸς σὲ ὁ Θεός, καὶ θέλεις ὁμολογήσει, ὅτι εἶσαι τὸ τιμιώτερον ἀντικείμενον τῆς ἀγαθότητος αὐτοῦ. Ναὶ τῇ ἀληθείᾳ, σὲ ἠγάπησε, καὶ σὲ ἀγαπᾷ καθ' ὑπερβολὴν· ἔδωκεν εἰς σὲ τὴν πλέον ἔντιμον τάξιν ἐν τῷ κόσμῳ, τάξας σε ἀμέσως δεύτερον ἑαυτοῦ.

Ἄς εἴμεθα εὐγνώμονες πρὸς Κύριον τόσον ἀγαθόν, καὶ ἅς μὴ ζητῶμεν προφάσεις εἰς τὴν ἔνδειαν καὶ ἀδυναμίαν ἡμῶν. Δὲν δύναται οὐδὲν νὰ κάμῃ ἡμᾶς νὰ λησμονήσωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην, ἣν ὀφείλομεν πρὸς τὸν ὑπέρτατον Κύριον τοῦ Παντός.

Ὅλος ὁ κόσμος εἶναι ναὺς τῆς Θεότητος· ναὺς σεβαστὴς, καὶ μόνος ἄξιος τῆς θείας μεγαλειότητος. Ὡς τερατώδης ἀπάτη, νὰ πιστεῇ τις, ὅτι δημιουργήμα τόσον ὠραῖον, τόσον ἑναρμόνιον, τόσον διαιωνίζον, δύναται ποτὲ νὰ ἦναι ἔργον τῆς τύχης!

Ἄς ἀκούσωμεν τοὺς σοφοὺς, οἵτινες δεικνύουσιν εἰς ἡμᾶς τὴν ἀνάβασιν τοῦ οὐρανοῦ· αὐτοὶ λέγουσιν, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἀναβαίνει ἐκεῖ διὰ τῆς λιτότητος, διὰ τῆς μετριότητος, δι' ἀρετῆς σταθεροᾶς καὶ ἀπαρασκαλύτου. Ὁ Θεὸς δὲν φθονεῖ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ ἀνθρώπου· αἱ πύλαι τῆς οὐρανοῦ κατοικίας αὐτοῦ εἶναι ἀνεωγμέναι· αὐτὸς ἐκτείνει τὴν θείαν αὐτοῦ χεῖρα πρὸς τοὺς ἀγωνιζομένους νὰ ἀναβῶσι. Μὴ θαύμαζε, ὅτι ἄνθρωπος δύναται νὰ ἀναβῇ πρὸς τὸν Θεόν. Ὁ Θεὸς δὲν ἤλθεν εἰς ἡμᾶς; καὶ τὸ μεγαλύτερον, δὲν κατέκησεν ἐν ἡμῖν; Ναὶ, ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ δικαίου κατοικεῖ· θεῖον σπέρμα ἐγκτεται εἰς τὰ σώματα ἡμῶν· ἡ ἐνάρετος καρδία περιθάλλει αὐτὸ, καὶ οὕτω βλαστάνει καὶ δίδει καρποὺς πράξεων ἀξίους τῆς εὐγενεστάτης αἰτίας, ἐξ ἧς ἐμψυχόνεται.

Νὰ τιμῶμεν τὸν Θεόν, εἶναι νὰ γνωρίσωμεν αὐτὸν, νὰ ἡμεθα βεβαίαι ὅτι ὑπάρχει, νὰ προσφέρωμεν λατρείαν εἰς τὴν ὑπερτάτην μεγαλειότητα αὐτοῦ, καὶ εὐχαριστίας εἰς τὴν ἀγαθότητα αὐτοῦ. Θέλεις νὰ τιμᾷς τὸν Θεόν; ἔσο καλὸς ἄνθρωπος· ὅταν μιῇσαι αὐτὸν, τότε λατρεύεις αὐτόν.

Ἄς ζητῶμεν παρὰ Θεοῦ εὐθύτητα καρδίας, ὁρθότητα πνεύματος, καὶ σώματος υγιείαν. Ὡς ἀνοησία τῶν ἀνθρώπων! ζητοῦσι, παρὰ Θεοῦ μετὰ φωνῆς ταπεινῆς ἀνάξια καὶ αἰσχροὶ πράγματα. Ἐάν τις πλησιάζῃ διὰ νὰ ἀκούσῃ αὐτοῦ, σιωπῶσιν ἐντρεπόμενοι· ἔπειτα τολμῶσι νὰ ἐμπιστεύωνται εἰς τὸν Θεὸν ἄτιμα μυστικά, τὰ ὁποῖα ἤθελον ἐντραπῇ νὰ φανερώσωσιν εἰς ἀνθρώπους! Ἐχε λοιπὸν κανόνα τῆς διαγωγῆς σου τὸ ἀξιόλογον τοῦτο παράγγελμα: Νὰ ζῇς μετὰ τοὺς ἀνθρώπους, ὡς νὰ ἦ-